31996L0043

1996.7.1. *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* L 162/1

A TANÁCS 96/43/EGK IRÁNYELVE

(1996. június 26.)

a 85/73/EGK irányelvnek az élő állatok s egyes állati termékek állat-egészségügyi vizsgálata és ellenőrzése finanszírozásának biztosítása céljából történő módosításáról és egységes szerkezetbe foglalásáról, valamint a 90/675/EGK és a 91/496/EGK irányelv módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésére és különösen annak 43. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([2]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([3]),

mivel az élőállatok és az állati termékek szerepelnek a Szerződés II. mellékletének terméklistáján; mivel ezek az állatok és állati termékek a mezőgazdaságban dolgozó népesség egy részének jövedelmét képezik;

mivel a 89/662/EGK irányelv A. mellékletében és a 90/675/EGK irányelvben szereplő állati termékek állat-egészségügyi ellenőrzésének finanszírozásáról szóló, 1985. január 29-i 85/73/EGK tanácsi irányelvben ([4]) meghatározták az ellenőrzési díjakra vonatkozó elveket;

mivel a belső piac megvalósításának céljával meghatározott élőállatok és állati termékek Közösségen belüli kereskedelmében alkalmazható állat-egészségügyi és tenyésztéstechnikai ellenőrzésekről szóló, 1990. június 26-i 90/425/EGK tanácsi irányelvben ([5]) tételesen meghatározták a származási tagállamban az élőállatok és egyes állati termékek esetén végzendő állat-egészségügyi vizsgálatok követelményeit;

mivel a harmadik országokból a Közösségbe behozott termékek állat-egészségügyi ellenőrzésére irányadó elvek megállapításáról szóló, 1990. december 10-i 90/675/EGK tanácsi irányelv ([6]) és a harmadik országokból a Közösségbe behozott állatok állat-egészségügyi ellenőrzésére irányadó elvek megállapításáról, valamint a 89/662/EGK, 90/425/EGK és 90/675/EGK irányelvek módosításáról szóló, 1991. július 15-i 91/496/EGK tanácsi irányelv ([7]) részletesen meghatározza különösen a harmadik országokból érkező állatok esetében végzendő okirat-ellenőrzés, azonosságvizsgálat és haszonállatok fizikai ellenőrzésének követelményeit;

mivel ezeknek a vizsgálatoknak és egészségügyi ellenőrzéseknek a finanszírozása tagállamonként eltérő, és különösen változó díjak kiszabásából áll; mivel ezek a különbségek hatással lehetnek azon termékek versenyfeltételeire, amelyek nagyrészt a közös piacszervezés körébe tartoznak;

mivel a harmadik országból a Közösségbe érkező élő állatok esetén az a tény, hogy a piaci szereplőknek eltérő díjakat számolnak fel, a kereskedelem eltérüléséhez vezethet;

mivel e helyzet javítása érdekében rendelkezéseket kell hozni az említett vizsgálati és ellenőrzési díjak finanszírozásának összehangolt szabályozására vonatkozóan;

mivel ezeknek a vizsgálatoknak és ellenőrzéseknek az elvégzése a hatóság feladata; mivel azonban rendelkezéseket kell hozni a piaci szereplőknek a vizsgálatok és ellenőrzések finanszírozásához való hozzájárulására;

mivel a 90/675/EGK és a 91/496/EGK irányelveket ezen elvekhez kell igazítani;

([1]) HL C 219., 1993.8.3., 15. o.
([2]) HL C 315., 1993.11.22., 630. o.
([3]) HL C 34., 1994.4.2., 23. o.
([4]) HL L 32., 1985.2.5., 14. o. A legutóbb a 96/17/EK irányelvvel (HL L 78., 1996.3.28., 30. o.,) módosított irányelv.
([5]) HL L 224., 1990.8.18., 29. o. A legutóbb a 92/118/EGK irányelvvel (HL L 62., 1993.3.15., 49. o.,) módosított irányelv.
([6]) HL L 373., 1990.12.31., 1. o. A legutóbb a 95/52/EK irányelvvel (HL L 265., 1995.11.8., 16. o.,) módosított irányelv.
([7]) HL L 268., 1991.9.24., 56. o. A legutóbb a 92/438/EGK határozattal (HL L 243., 1992.8.25., 27. o.,) módosított irányelv.

mivel biztosítani kell az egyes élő állatokban és állati termékekben lévő anyagok és azok maradványainak ellenőrzésére szolgáló intézkedésekről, valamint a 85/358/EGK és 86/469/EGK irányelvek, továbbá a 89/187/EGK és 91/664/EGK határozatok hatályon kívül helyezéséről szóló, 1996. április 29-i 96/23/EK irányelvben [1] meghatározott ellenőrzések finanszírozását;

mivel a megszerzett tapasztalatok figyelembevételére technikai jellegű módosításokat is végre kell hajtani a 85/73/EGK irányelv meglévő mellékleteiben;

mivel a 64/433/EGK [2], a 71/118/EGK [3] és a 72/462/EGK [4] irányelvben szereplő hús kivételével az állati eredetű termékek esetében szükséges állat-egészségügyi vizsgálatok finanszírozásának részletes szabályai még nincsenek meghatározva;

mivel a halászati termékek ellenőrzési rendszere hatékony működésének biztosítása érdekében és az ágazaton belüli verseny torzulásainak elkerülése érdekében meg kell határozni a halászati termékek előállítására és forgalomba hozatalára vonatkozó egészségügyi feltételek megállapításáról szóló, 1991. július 22-i 91/493/EGK irányelvében [5] szereplő halászati termékekre vonatkozó részletes szabályokat;

mivel a javasolt részletes szabályok figyelembe veszik a halászati termékek különleges természetét, a 91/493/EGK irányelvben meghatározott ellenőrzések jellegét és a közösségi díjak megállapításának fontosságát a verseny szabályainak szempontjából;

mivel ezek a megállapodások nem vonatkoznak azokra a halászati termékekre, amelyek forgalomba hozatalára a 91/493/EGK irányelvben meghatározott szabályok nem vonatkoznak;

mivel a harmadik országokból származó állati eredetű termékek vonatkozásában kapcsolódni kell ahhoz az időponthoz, amikorra az állatorvosi garanciák egyenértékűségéről szóló megállapodást megkötik,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 85/73/EGK irányelv címe, cikkei és mellékletei helyébe az ezen irányelv mellékletében szereplő szöveg lép.

2. cikk

(1) A 90/675/EGK irányelv 3. cikke ii. pontjának első sorába a „96/23/EK irányelvben (*) meghatározott” kifejezést kell beilleszteni az „ii. hogy a” kifejezés után és az „állat-egészségügyi ellenőrzést kifizették” kifejezés elé.

„(*) HL L 125., 1996.5.23., 10. o.”

(2) A 91/496/EGK irányelv 15. cikke a következőképpen módosul:

„*15. cikk*

Az ezen irányelvben szereplő állatok behozatalakor a tagállamok a 96/23/EK irányelvvel (*) összhangban díjat szednek az állat-egészségügyi és egészségügyi ellenőrzésért.

(*) HL L 125., 1996.5.23., 10. o.”

3. cikk

A Tanács 1999. január 1. előtt a Bizottság jelentése, és esetleges javaslatai alapján felülvizsgálja ezt az irányelvet.

4. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek:

i. a 7. cikk és az A. melléklet I.1.e. pontja előírásainak 1996. július 1-ig;

ii. az A. melléklet II. fejezete, a III. fejezet II. része, valamint a C. melléklet II. fejezete előírásainak 1997. január 1-ig;

[1] HL L 125., 1996.5.23., 10. o.
[2] HL 121., 1964.7.29., 2012/64. o. A legutóbb a 92/5/EGK irányelvvel (HL L 57., 1992.3.2., 1. o.,) módosított irányelv.
[3] HL L 55., 1971.3.8., 23. o. A legutóbb a 92/116/EGK irányelvvel (HL L 62., 1993.3.15., 1. o.,) módosított irányelv.
[4] HL L 302., 1972.12.31., 28. o. A legutóbb az 1601/92/EGK rendelettel (HL L 173., 1992.6.27., 13. o.,) módosított irányelv.
[5] HL L 268., 1991.9.24., 15. o.

iii. a többi módosításnak 1997. július 1-ig

megfeleljenek.

A tagállamok számára további, 1999. július 1-ig meghosszabbítható időszak áll rendelkezésre, hogy az A. melléklet III. fejezete I. részének megfeleljenek.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb előírásait, amelyeket az irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

5. cikk

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetése napján lép hatályba.

6. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1996. június 26-án.

a Tanács részéről

az elnök

M. PINTO

MELLÉKLET

A TANÁCS 85/73/EGK IRÁNYELVE

(1985. január 29.)

a 89/662/EGK, a 90/425/EGK, a 90/675/EGK és a 91/496/EGK irányelvek által szabályozott állat-egészségügyi vizsgálatok és ellenőrzések finanszírozásáról

(módosítva és egységes szerkezetbe foglalva)

1. cikk

A tagállamok az A. melléklet rendelkezéseivel összhangban biztosítják az ott felsorolt termékek vizsgálata és ellenőrzése során felmerült költségek fedezésére szolgáló közösségi díj beszedését, beleértve azokat az ellenőrzéseket is, melyek célja a vágóhidakon az állatok védelmének a 93/119/EGK irányelv követelményei szerinti biztosítása.

2. cikk

A tagállamok a B. melléklet rendelkezéseivel összhangban biztosítják a 96/23/EK irányelvben [1] előírt vizsgálatok és ellenőrzések során felmerült költségek fedezésére szolgáló közösségi díj beszedését.

3. cikk

A tagállamok a C. melléklet rendelkezéseivel összhangban biztosítják C. mellékletben felsorolt élő állatok vizsgálata és ellenőrzése során felmerült költségek fedezésére szolgáló közösségi díj beszedését.

4. cikk

(1) A közösségi díjakat szabályozó rendelkezések elfogadásáig a tagállamok biztosítják az 1., a 2. és a 3. cikkben nem szabályozott vizsgálatok és ellenőrzések finanszírozását.

(2) Az (1) bekezdés szerinti célra a tagállamok nemzeti díjakat számolhatnak fel a közösségi díjakkal kapcsolatban elfogadott elvekkel összhangban.

5. cikk

(1) A közösségi díjakat olyan mértékben kell megállapítani, ami fedezi az illetékes hatóság 1., 2. és 3. cikk szerinti vizsgálatok és ellenőrzések során felmerülő költségeit a következők tekintetében:

– a vizsgálati szerv bér- és társadalombiztosítási költségei,

– a vizsgálatok és az ellenőrzések során felmerülő adminisztratív költségek, amelyek magukban foglalhatják az ellenőrök szakmai továbbképzésének költségeit is.

(2) Az ezen irányelvben szabályozott díjak sem közvetlen, sem közvetett visszatérítése nem engedélyezett. Az egyes tagállamok által az A., B. és C. mellékletekben szereplő átalánydíj esetleges alkalmazása az egyedi esetek elbírálásakor nem minősül közvetett visszatérítésnek.

(3) A tagállamok akkor jogosultak a közösségi díjak mértékét meghaladó díjat kiszabni, ha a kiszabott díj összege nem haladja meg a vizsgálat tényleges költségét.

(4) A közösségi díj kiszabására feljogosított hatóság választási jogának sérelme nélkül a közösségi díjak lépnek minden egyéb, a tagállam nemzeti, regionális vagy helyi hatóságai által az 1., a 2. és a 3. cikk szerinti vizsgálatokért és ellenőrzésekért, valamint az azokról szóló tanúsítvány kiállításáért kiszabott egészségügyi vizsgálati illetékek és díjak helyébe.

Ez az irányelv nem érinti a tagállamok jogát a járványos és fertőző állatbetegségek elleni küzdelemre fordított díjak kiszabására.

6. cikk

(1) A tagállamok rendszeresen tájékoztatják a Bizottságot:

– a közösségi díjak elosztásáról és felhasználásáról; ezek számítási módját meg kell tudni indokolni,

– 7. cikkel összhangban évente megállapított átváltási arányokról,

[1] HL L 125., 1996.5.23., 10. o.

– a közösségi díjak kiszabásának helyéről vagy helyeiről, a szükséges indoklással.

(2) A Bizottság által végrehajtandó helyszíni ellenőrzések során a Bizottság az illetékes nemzeti hatóságokkal együttműködve ellenőrzi, hogy végrehajtják-e ennek az irányelvnek a rendelkezéseit.

(3) Amennyiben egy tagállam úgy ítéli meg, hogy az ellenőrzéseket valamely másik tagállamban nem megfelelően végzik, valamint az ezen irányelvben szabályozott díjak az ellenőrzések költségeit nem vagy nem megfelelően fedezik, élhet a 89/608/EGK irányelv megfelelő cikkeiben, különösen a 10. és 11. cikkekben foglaltakkal.

7. cikk

(1) Az ezen irányelvben ECU-ben meghatározott összegek nemzeti valutára váltása az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjának* C sorozatában minden év szeptember első munkanapján megjelenő átváltási árfolyam alapján történik.

Az árfolyamot a következő év január 1-től kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően:

– az 1994-es évre a tagállamok az 1992. szeptember 1-i árfolyamokat használják,

– 1995-től 1998-ig a tagállamok az előző három évben az (1) bekezdés szerint megjelentetett árfolyamok átlagát használják.

8. cikk

A Bizottság javaslatára a Tanács minősített többséggel módosíthatja ennek az irányelvnek az A., B. és C. mellékleteit, különös tekintettel a közösségi díjak egységes mértékének megállapítására, azok részletes végrehajtási szabályainak, valamint a kivételeknek a meghatározására.

9. cikk

(1) A Görög Köztársaság jogosult eltérni az ezen irányelvben megfogalmazott elvektől, amennyiben a földrajzi jellegzetességekből adódóan a földrajzilag távoli területeken a díjak beszedésének költsége magasabb, mint a díjból származó nyereség.

A görög hatóságok tájékoztatják a Bizottságot, hogy a mentesség mely területekre terjed ki.

A tájékoztatáshoz a szükséges indoklást csatolni kell.

(2) Egyéb távoli régiók esetén a 89/662/EGK irányelv 18. cikke szerinti eljárással összhangban más tagállamok számára is adható ilyen mentesség.

A. melléklet

I. FEJEZET

A 64/433/EGK, a 71/118/EGK, a 91/495/EGK és a 92/45/EGK irányelv hatálya alá tartozó húsra alkalmazandó díjak

Az 1. cikkben említett díj az 5. cikk (1) bekezdésével összhangban a következők szerint kerül megállapításra:

1. A 4. és az 5. pont rendelkezéseinek sérelme nélkül a tagállamok a vágással kapcsolatos ellenőrzési költségek címén a következő átalánydíjakat számítják fel:

   a) marha- és borjúhús:

      – kifejlett szarvasmarhák: 4,5 ECU egyedenként,

      – fiatal szarvasmarhák: 2,5 ECU egyedenként;

   b) egypatás állatok/lófélék: 4,4 ECU egyedenként;

   c) sertéshús: azon állatok, melyek vágósúlya

      – 25 kg-nál kevesebb: 0,5 ECU egyedenként,

      – 25 kg vagy annál több: 1,3 ECU egyedenként;

   d) juh- és kecskehús: azon állatok, melyek vágósúlya

      – 12 kg-nál kevesebb: 0,175 ECU egyedenként,

      – 12 kg és 18 kg között van: 0,35 ECU egyedenként,

      – 18 kg-nál több: 0,5 ECU egyedenként;

   e) baromfihús:

      i. a következő átalánydíjak:

         – húscsirke, egyéb fiatal, 2 kg-nál kisebb hízóbaromfi és levestyúk: 0,01 ECU egyedenként,

         – egyéb fiatal, vágott állapotban 2 kg vagy annál nagyobb hízóbaromfi: 0,02 ECU egyedenként,

         – egyéb nehéz, kifejlett baromfi 5 kg és annál nagyobb súlyban: 0,04 ECU egyedenként;

      ii. vagy, amennyiben a tagállam úgy határoz, hogy nem tesz különbséget a baromfikategóriák között az i. pont szerint: 0,03 ECU egyedenként;

   f) nyúlhús és apró vadmadár vagy apróvad húsa:

      – nyúl és apró vadmadár és apróvad esetén az e) pont szerinti átalánydíjak,

      – a következő szárazföldi emlősök esetén:

         – vaddisznó: a c) pontban meghatározott összegek vagy, amennyiben azok nem elegendők e költségek és a 92/45/EGK irányelvben előírt a trichinella vizsgálat fedezésére, akkor magasabb összegek,

         – kérődző állatok: a d) pontban meghatározott összegek.

2. A 64/433/EGK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és a 71/118/EGK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett darabolási tevékenységekkel kapcsolatos ellenőrzések és vizsgálatok költségeit a következő módon kell fedezni:

   a) átalánydíj kiszabásával, melynek összege a daraboló üzembe beérkező hús után egységesen tonnánként 3 ECU.

      Ez az összeg hozzáadódik a fenti 1. pontban említett összegekhez;

   b) vagy, a ténylegesen végzett ellenőrzési tevékenység óradíjának kiszabásával.

   Amennyiben a darabolási műveleteket ugyanabban a létesítményben végzik, amelyben a húst nyerik, az első albekezdés szerinti összeget csökkenteni kell, legfeljebb 55 %-kal.

   Annak a tagállamnak, amely a ténylegesen végzett ellenőrzési tevékenység óradíjának kiszabása mellett dönt, bizonyítani kell tudnia a Bizottság felé, hogy a tényleges költségek nem fedezhetők az a) pont szerinti összegek kiszabásával.

3. A tagállamok megfelelő díjat szabnak ki a tárolt húsnak különösen a 64/433/EGK irányelv 3. cikk (1) bekezdésének d) pontja és a 71/118/EGK irányelv 3. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti ellenőrzése és vizsgálatai tényleges költségeinek fedezésére.

E bekezdés alkalmazásának részletes szabályait a 64/433/EGK irányelv 16. cikke vagy a 71/118/EGK irányelv 21. cikke szerinti eljárás alapján lehet meghatározni, különös tekintettel az intervenciós hús és a rövid időre egymásután több hűtőházban tárolt hús helyzetének rendezésére.

4. A megnövekedett költségek fedezésére a tagállamok:

a) növelhetik egyes létesítményekben az 1. és a 2. a) pontok alapján kiszabott átalánydíjakat.

Ez esetben az 5.a) pontban foglaltakon túlmenően a következő feltételeket lehet támasztani:

– magasabb vizsgálati költségek a vágóállatok korának, méretének, súlyának és egészségi állapotának az egységestől való jelentős eltérései miatt,

– a vizsgálószemélyzet hosszabb várakozási vagy kieső időszaka a létesítmény állatszállításának nem megfelelő előzetes tervezése miatt, vagy műszaki hiányosságok vagy meghibásodások miatt, például régebbi létesítmények esetében,

– gyakori késések a vágási folyamatban, például a nem elegendő számú vágóhídi személyzet miatt, és így az ellenőrző személyzet alulfoglalkoztatása miatt,

– magasabb költségek a különleges utazási időpontok miatt,

– a vágási időszakoknak az ellenőrző személyzettől független gyakori változása miatti időveszteség,

– a vágási tevékenység gyakori megszakítása a szükséges tisztítási és fertőtlenítési intézkedések miatt,

– azoknak az állatoknak a vizsgálata, amelyeket a tulajdonos kérésére a rendes vágóhídi üzemidőn kívül vágnak le.

A központi átalánydíjak emelésének mértéke függ a fedezendő költségek mértékétől;

b) vagy, a tényleges költségeket fedező díjat szabhatnak ki.

5. Azok a tagállamok, amelyekben a bérköltségek, a létesítmények szerkezete és az állatorvosok és az ellenőrök közötti kapcsolat különbözik az 1. és a 2.a) pontokban rögzített átalánydíjak kiszámításához használt közösségi átlagtól, kivételes esetben csökkenthetik ezeket az összegeket, hogy összhangba kerüljenek az ellenőrzések tényleges költségeivel:

a) általában akkor, ha lényeges különbség van a megélhetési költségekben és a bérköltségekben;

b) egyes létesítményekben, ahol a következő feltételek fennállnak:

– a minimális napi vágási mennyiség lehetővé teszi a megfelelő vizsgálószemélyzettel történő ellátás előre tervezését,

– a vágott állatok száma állandó, így az állatszállítások előre tervezhetők, ami lehetővé teszi a vizsgálószemélyzet ésszerű kihasználást,

– szoros szervezés és tervezés a létesítményen belül, és nagy vágási sebesség, lehetővé téve a vizsgálószemélyzet optimális kihasználását,

– nincsen várakozási- vagy egyéb kieső időszak a vizsgálószemélyzet számára,

– a vágásra szánt állatok a lehető legnagyobb mértékben egységesek korban, méretben, súlyban és egészségi állapotban.

E kivételek alkalmazásából eredő díjcsökkentés semmi esetre sem haladhatja meg az 1. és a 2. a) pontban meghatározott összeg 55 %-át.

6. a) Az 1., 2. és a 3. pontokban említett díjakat lehetőség szerint a vágóhidakon, a darabolóüzemekben vagy a hűtőházakban kell beszedni. A díjakat a fenti műveleteket végző tulajdonos vagy üzemeltető fizeti, aki azonban átháríthatja az érintett műveletekkel kapcsolatban kiszabott díjakat arra a természetes vagy jogi személyre, amelynek megbízásából a műveletet végezte. Amennyiben a 71/118/EGK irányelvvel összhangban a származási gazdaságban végzik az élő baromfi állat-egészségügyi vizsgálatát, az 1.e) pontban meghatározott átalánydíj összegének legfeljebb 20 %-a számítható fel a származási gazdaságban.

b) Azon létesítmények esetében, amelyek több műveletet végeznek és több műveletre kiterjedő termelési láncot valósítanak meg, a tagállamok a díj kiszabási helyének az a) pont első mondata szerinti díjszedési hely meghatározásától eltérve halmazati összeget számíthatnak fel, amely egyszerre és egyetlen helyen tartalmazza a különböző kiszabandó összegeket.

c) Amennyiben a vágóhídon kiszabott összeg fedezi az a) pontban említett teljes vizsgálati költséget, akkor a tagállamok nem számíthatnak fel semmilyen díjat a daraboló üzemben vagy a hűtőházban.

II. FEJEZET

A 72/462/EGK irányelvben, a 71/118/EGK irányelv III. fejezetében, a 92/45/EGK irányelv III. fejezetében és a 92/118/EGK irányelv I. mellékletének 11. fejezetében szereplő húsokra alkalmazandó díjak

1. Az 1. cikk szerinti díj minimális összege egységesen 5 ECU tonnánként (csonttal együtt), de szállítmányonként legalább 30 ECU.

A tagállamok kivételesen azonban emelhetik a díj összegét, hogy az fedezze a tényleges költségeket.

2. Azokból az országokból származó behozatalok esetében azonban, amelyek az Európai Unióval az (állategészségügyi és közegészségügyi) állatorvosi garanciák kölcsönös elismeréséről szóló, átfogó megállapodásra vonatkozó tárgyalásokat 1995. február 20-ig megkezdték, és amelyekkel ezeket a megállapodásokat 1996. december 31-éig megkötötték, a tagállamok 1997. június 30-ig fenntarthatják ezt a csökkentett szintű díjszabást.

Az első pontban említett országok bármelyikéből származó behozatal esetén a kiszabandó díj összegét az átfogó, kölcsönös elismerési egyezménynek az érintett harmadik országgal történt megkötése után, a 3. pont szerinti eljárás alapján határozzák meg, figyelembe véve a következő elveket:

– az ellenőrzések gyakorisága,

– az érintett harmadik ország által az Európai Unióból származó behozatalra alkalmazott díjak mértéke,

– a harmadik ország által kiszabott egyéb díjak, mint például egészségügyi óvadék letétbe helyezésének vagy beszedésének megszüntetése.

3. A 90/675/EGK irányelv 8. cikke (3) bekezdése szerinti határozatok elfogadásakor és az azzal megegyező eljárás alapján az 1. pont szerinti díjakat módosítják az ellenőrzések meghatározott mértékű csökkentett gyakoriságának megfelelően.

E határozatok meghozatalakor a Bizottság figyelembe veszi különösen a harmadik országok által a régióba sorolás elvének elfogadására adott biztosítékokat és egyéb közösségi elveket.

4. Az 1. pontban szereplő díjat az importőr vagy vámügynöke a határállomás vámhivatalában vagy közvetlenül a határállomáson fizeti meg.

5. A tagállamok az e fejezet szerinti díjakból származó nyereség egy részét egy egészségügyi alap javára fordíthatják, amelynek célja az állat-egészségügyi szolgálat megerősítése, hogy minél hatékonyabban léphessenek fel egy egzotikus betegség esetleges előfordulása esetén.

III. FEJEZET

A 91/493/EGK irányelvben szereplő halászati termékekre alkalmazandó díjak

I. rész

A 91/493/EGK irányelv I. fejezetében szereplő halászati termékek

Az 1. cikkben szereplő díj az 5. cikk (1) bekezdésével összhangban a következőképpen kerül meghatározásra:

1. a) A tagállamok a 91/493/EGK irányelv melléklete V. fejezetének II. pontja szerinti hatósági ellenőrzésekkel kapcsolatos vizsgálati költségek fedezésére díjat szabnak ki;

b) Az a) pont szerinti díj mértéke 1 ECU a halászati termék minden tonnája után az első 50 tonnáig, az azt meghaladó mennyiség után 0,5 ECU tonnánként. A díjat az első értékesítéskor kell megfizetnie az első vásárlónak, kivéve ha a partra történő kirakodásnál már megfizették. A tagállamok felállíthatnak olyan rendszert, amely lehetővé teszi egy adott időszakban a halászati termékek összesítését és a díjak központosított beszedését az első értékesítéskor.

c) A b) ponttól eltérve, a 3703/85/EGK bizottsági rendelet II. mellékletében szereplő fajokkal kapcsolatban kiszabott díj, amennyiben a tényleges költségek ezt az értéket nem haladják meg, nem lehet több, mint 50 ECU kirakodott szállítmányonként.

d) A 7.b) pont sérelme nélkül a halászati termékek további feldolgozása esetén az a. pontban említett díjakat a 2. pontban szereplő díjaktól függetlenül kiszabhatják.

2. a) A tagállamok a különösen a 91/493/EGK irányelv melléklete V. fejezetének I. pontja szerint végrehajtott, illetve az említett V. fejezet II. pontjában előírt hatósági ellenőrzések vizsgálati költségeinek fedezésére díjat szabnak ki.

b) Az a) pont szerinti díj 1 ECU értékben kerül meghatározásra, és az előállító és/vagy feldolgozó létesítménybe beérkező vagy feldolgozóhajóról származó halászati termék minden tonnája után kell kiszabni.

Továbbá a feldolgozóhajó külföldi vizsgálata esetén a tagállamok a vizsgálat tényleges költségét számítják fel.

c) Az 1.c) pont szerinti fajok esetében valamely tagállam a szükséges indoklást tartalmazó okmányokkal kísért kérése alapján, alacsonyabb díjak állapíthatók meg a 89/662/EGK irányelv 18. cikke szerinti eljárással összhangban.

3. a) Amennyiben valamely tagállam a területén az 1. a) pont szerinti, egy adott termékre vonatkozó ellenőrzések költségeinek részletes vizsgálatát követően úgy ítéli meg, hogy a tényleges költségek nem fedezhetők az 1. b) pont szerinti díjak beszedéséből, jogosult intézkedéseket hozni az adott termékkel töltött munkaórák alapján történő díjszabásra.

b) Amennyiben valamely tagállam a területén a 2. a) pont szerinti, egy adott termékre vonatkozó ellenőrzések költségeinek részletes ellenőrzését követően úgy ítéli meg, hogy a tényleges költségek egy adott létesítményben nem fedezhetők az 2. b) pont szerinti díjak beszedéséből, jogosult intézkedéseket hozni az adott terméket feldolgozó létesítményekkel kapcsolatban töltött munkaórák alapján történő díjszabásra.

Amennyiben valamely tagállam a munkaórák alapján történő díjszabást választja, tudnia kell bizonyítani a Bizottság felé, hogy a tényleges költségek nem fedezhetők az 1. b) és a 2. b) pontok szerinti díjak beszedésével.

4. a) Amennyiben az 1. pont szerinti ellenőrzéseket az alábbi tényezők segítik, a tagállamok jogosultak az 1. b) pont szerinti díj csökkentésére:

– a halak frissesség és méret szempontjából a 103/76/EGK és a 104/76/EGK rendeletekkel vagy a nemzeti szabályokkal összhangban elismert módszer szerint vannak osztályozva, és/vagy

– az első értékesítési művelet csoportosan történik, például halárverésen vagy nagykereskedelmi piacon.

A fenti rendelkezések alkalmazása semmilyen körülmények között nem vezethet 55 %-ot meghaladó mértékű díjcsökkentésre.

Az egyes tagállamok kérése alapján azonban, melyhez csatolták a szükséges igazoló okmányokat, további díjcsökkentés határozható meg a 89/662/EGK irányelv 18. cikke szerinti eljárás alapján.

b) A tagállamok abban az esetben jogosultak a 2. pont szerinti díjak csökkentésére, ha:

– az előállítás vagy a feldolgozás azonos helyen történik az első értékesítéssel vagy a feldolgozással, és/vagy

– egy adott létesítményen belül az üzemi körülmények és a létesítmény által végzett ellenőrzések által nyújtott biztosítékok lehetővé teszik a vizsgálószemélyzet létszámcsökkentését.

A fenti rendelkezések alkalmazása semmilyen körülmények között nem vezethet 55 %-ot meghaladó mértékű díjcsökkentésre.

Az egyes tagállamok kérése alapján azonban, melyhez csatolták a szükséges igazoló okmányokat, további díjcsökkentés határozható meg a 89/662/EGK irányelv 18. cikke szerinti eljárás alapján.

5. A tagállamok a halászati termékek ellenőrzése tényleges költségeinek megfelelő összeget kizárólag a hűtő, fagyasztó, csomagoló vagy tároló létesítményekben számítják fel. Amennyiben azonban az 1. és a 2. pontoknak megfelelően beszedett összeg fedezi a 91/493/EGK irányelv mellékletének V. fejezete szerinti ellenőrzések költségeit, a tagállam nem számíthatja fel az e pontban szereplő összeget.

6. a) A 2. és az 5. pontban szereplő díjakat az említett tevékenységeket végző létesítmény üzemeltetője vagy tulajdonosa fizeti, aki azonban átháríthatja az érintett tevékenységgel kapcsolatban kiszabott díjat arra a természetes vagy jogi személyre, amelynek megbízásából a tevékenységet végzi.

   b) A tagállamok a területükön további előállításra és/vagy feldolgozásra szánt halászati termékek esetén egy összegben beszedhetik az egyszeri és egy helyen történő ellenőrzések teljes költségét.

   Azoknak a tagállamoknak, amelyek élni kívánnak ezzel a lehetősséggel, először tájékoztatniuk kell erről a Bizottságot.

7. A tagállamok rendszereket működtetnek annak ellenőrzésére, hogy az érintett gazdasági szereplők megfizették-e az e fejezetben szereplő díjakat.

   A tagállamok nemzeti jogszabályaik által biztosítják különösen azt, hogy a gazdasági szereplők írásos bizonylatot vagy egyéb igazolást kapjanak az e fejezet 1. a) pontja szerinti díjak egyedi vagy csoportos befizetéséről vagy fizetési megbízásáról, kivéve azt az esetet, mikor az érintett halászati termékeket a kirakodás helye szerinti tagállam területén szándékozzák előállítani vagy feldolgozni, feltéve hogy a teljes összeget a feldolgozó létesítményben vagy az előállító létesítményben fizetik meg.

   Szükség esetén részletes végrehajtási szabályokat kell elfogadni a 89/662/EGK irányelv 18. cikke szerinti eljárás alapján.

   A tagállamok erről tájékoztatják a Bizottságot.

8. Finnország és Svédország, tekintettel a számukra a 3759/92/EGK rendelet szerinti közös piacszervezés keretében engedélyezett strukturális kivételekre, valamint a díjak e részben szabályozott mértéke alkalmazásának sérelme nélkül, a 89/662/EGK irányelv 18. cikke szerinti eljárással összhangban, a megfelelő igazoló dokumentumok alapján, amíg a 96/43/EK irányelv 3. cikke szerinti felülvizsgálat eredménye rendelkezésre nem áll, alkalmazhat más díjbeszedési módokat is.

II. rész

A 91/493/EGK irányelv II. fejezetének hatálya alá tartozó halászati termékek

1. A 91/493/EGK irányelv 10. cikke második bekezdésében szereplő halászati termékekre az e melléklet I. része 1. pontja szerinti rendelkezések vonatkoznak.

   A tagállamok további díjakat szednek az ilyen típusú hajónál és a kirakodásnál elengedhetetlen ellenőrzések költségeinek fedezésére, melynek összege kirakodott tonnánként legalább 1 ECU.

2. Az 1. pontban szereplőkön kívüli halászati termékek, azaz az összes olyan halászati termék esetén, amely határállomásokon megy keresztül, az 1. cikk szerinti díj az 5. cikk (1) bekezdése alapján kerül megállapításra, tonnánként egységesen legalább 5 ECU mértékben, de szállítmányonként legalább 30 ECU értékben; 100 tonnát meghaladó mennyiség esetében a tonnánként 5 ECU tonnánkénti minimális összeg a következő mértékűre csökken:

   – azon halászati termékek esetében, amelyek a belezésen kívül más előállítási műveleten nem mentek keresztül, 1,5 ECU minden további tonna után,

   – az egyéb halászati termékek esetén 2,5 ECU minden további tonna után.

3. Amikor a 90/675/EGK irányelv 8. cikke (3) bekezdésében előírt határozatokat ugyanezen eljárás alapján elfogadják, a 2. pontban említett összegeket módosítani kell az ellenőrzések csökkentett számára vonatkozó döntés figyelembevételével.

   E döntések meghozatalánál a Bizottság figyelembe veszi különösen a harmadik országok által a regionalizálás, egyenértékűség, viszonosság és egyéb közösségi elvek elfogadására nyújtott garanciákat, különösen akkor, ha a Közösségnek ezekkel a harmadik országokkal átfogó, az állat-egészségügyi garanciák (állat- és közegészségügyi) egyenértékűségére vonatkozó megállapodása van.

   Ennek a módosításnak az alkalmazása semmilyen körülmények között nem vezethet a közösségi lobogók alatt közlekedő hajókról kirakodott termékekre az I. rész 1. b) és 2. b) pontok szerint megállapítottaknál alacsonyabb díjak alkalmazásához.

   További feldolgozás esetén e díj az I. fejezet 2. b) pontjában meghatározott díjtól függetlenül beszedhető.

   E fejezet alkalmazásában a tagállamok az I. részben szereplő díjakat alkalmazzák a grönlandi lobogó alatt közlekedő hajókról származó behozatal esetére.

4. A tagállamok a díjaknak a tényleges költségek szintjére történő emelésével eltérhetnek a 2. ponttól.

5. A 2. pont szerinti díjat az importőr vagy vámügynöke fizeti a határállomás vámhivatalában vagy közvetlenül a határállomáson.

6. A tagállamok jogosultak az I. részben szabályozott díjakat 1999. december 31-ig alkalmazni a vonatkozó közösségi rendelkezés alapján bejegyzett közös vállalatok halászhajóiról kirakott termékekre.

B. melléklet

A 96/23/EK IRÁNYELVBEN SZABÁLYOZOTT, ÉLŐ ÁLLATOKRA ÉS ÁLLATI EREDETŰ TERMÉKEKRE VONATKOZÓ ELLENŐRZÉSEK ELVÉGZÉSÉNEK BIZTOSÍTÁSÁT CÉLZÓ DÍJAK

1. A 2. cikk szerinti díj a következők szerint kerül meghatározásra:
   a) az A. melléklet I. fejezetében szereplő élő vágóállatok és hús: 1,35 ECU tonnánként, vágott súly alapján;
   b) az A. melléklet III. fejezete szerinti halászati termékek: 0,1 ECU tonnánként az értékesített mennyiség után;
   c) tej és tejtermékek: 0,02 ECU minden 1 000 liter nyers tej után;
   d) tojástermékek: az ellenőrzés tényleges költségének megfelelő összeg;
   e) méz: a tagállamok a tényleges ellenőrzés és vizsgálat költségeinek megfelelő összeget szabhatnak ki.
2. Az 1. pontban megállapított díjak beszedését a tagállamok a következő rendszer szerint végezhetik:
   a) az 1. pontban említett díjakat a termelési láncolatban résztvevő valamelyik létesítményben egy összegben szedik be:
      – az 1.a) pont szerinti díjat vágóhídon,
      – az 1.b) pont szerinti díjat az előállítást és/vagy a feldolgozást végző létesítményben,
      – az 1.c) pont szerinti díjat a nyers tej begyűjtését végző létesítményben;
   b) az 1. pont szerinti díj arányos részeit a termelési láncolatban – beleértve az állattartási szakaszt is – résztvevő létesítményekben szedik be a tagállamok által meghatározott szempontok alapján.
3. Az 1. pont szerinti díjat az érintett létesítmény üzemeltetője vagy tulajdonosa fizeti, aki azonban átháríthatja a kiszabott díjakat arra a természetes vagy jogi személyre, amelynek megbízásából a műveletet végezte.

C. melléklet

AZ ÉLŐ ÁLLATOK UTÁN KISZABANDÓ DÍJAK

I. FEJEZET

A 90/425/EGK irányelv hatálya alá tartozó élő állatok és állati eredetű termékek

1. A származási helyen végzett ellenőrzés költségeinek fedezésére díjat kell kiszabni.

2. A díj mértéke és kiszabásának köre, alkalmazásának részletes szabályai, különösen a fizetésre kötelezettek körének meghatározása, valamint a kivételek a 8. cikk szerinti eljárással határozandók meg.

II. FEJEZET

A 91/496/EGK irányelv hatálya alá tartozó élő állatok

1. A 3. cikk szerinti díj a következők szerint kerül megállapításra:

   a) az A. melléklet I. fejezetében említett állatfajok esetén egységesen 5 ECU tonnánkénti élősúly után, de szállítmányonként legalább 30 ECU;

   b) egyéb állatfajták esetében a vizsgálat tényleges költsége minden egyes állat vagy minden egyes tonna szerint, de szállítmányonként legalább 30 ECU, annak fenntartásával, hogy ez a minimumösszeg nem vonatkozik a Tanács 92/432/EGK határozata szerinti fajok behozatalára.

   A tagállamok azonban felemelhetik ezeket az összegeket a tényleges költségek szintjére.

2. Azokból az országokból származó behozatal esetében, amelyek 1995. február 20-ig megkezdték az Európai Unióval az (állat-egészségügyi és közegészségügyi) állatorvosi garanciák kölcsönös elfogadásáról szóló, átfogó megállapodásra vonatkozó tárgyalásokat, és amelyekkel ezeket a megállapodásokat 1996. december 31-ig megkötötték, a tagállamok 1997. június 30-ig fenntarthatják ezt a csökkentett szintű díjszabást.

   Az első bekezdésben említett országok bármelyikéből származó behozatal esetén kiszabott díj összegét az átfogó, kölcsönös elfogadási egyezménynek az érintett harmadik országgal történt megkötése után határozzák meg, figyelembe véve a következő elveket:

   – az ellenőrzések gyakorisága,

   – az érintett harmadik ország által az Európai Unióból származó behozatalra alkalmazott díjak mértéke,

   – a harmadik ország által kiszabott egyéb díjak, mint például egészségügyi óvadék letétbe helyezésének vagy beszedésének megszüntetése.

3. Az 1. pontban szereplő díjat az importőr vagy vámügynöke fizeti a határállomás vámhivatalában vagy közvetlenül a határállomáson.

4. Az egyes tagállamok kérése alapján, melyhez csatolták a szükséges igazoló okmányokat, további díjcsökkentés határozható meg bizonyos harmadik országokból érkező behozatalra a 89/662/EGK irányelv 18. cikke szerinti eljárás szerint.

5. A tagállamok az e fejezet szerinti díjakból származó nyereség egy részét egy egészségügyi alap javára fordíthatják, amelynek célja az állat-egészségügyi szolgálat megerősítése, hogy minél hatékonyabban léphessenek fel egy esetleges egzotikus betegség előfordulása esetén.